

AK56

wapenmagazine

April 2000 / nr. 36
f 9,95 / Bfrs 195

ZELFBOUW SPACE GUNS

- **Van de straat: ZAGI M91**
- **Test: SIG SAUER SSG 3000**
- **Reportage: KELBLY INC. BEZOCHT**
- **Test: WALTHER GSP/GSG WISSELSET**
- **Messen: SPYDERCO TERZUOLA C55G**
- **Test: WEBLEY & SCOTT RAIDER**

KELBLY INC.

Home of the Panda's!

REPORTAGE

door Han Anthonio

Onze speciale verslaggever trok in het najaar van 1999 door het hartland van de USA. Op zoek naar de ware benchrest-geest, naar de grote mannen (en vrouwen, zo bleek later) die dat wereldje laten draaien.

In AK56 nr.35 beschreef Anthonio zijn bezoek aan Sinclair International. Dit keer vervolgt hij zijn speurtocht met een trip naar Kelbly & Son. Opnieuw is het woord aan Han Anthonio.

Kelbly zoals getest in AK56 #18. Auteur ging op bezoek bij de bouwer in de USA.

Nadat we een dag bij Sinclair in Fort Wayne, Indiana op bezoek waren geweest, maakten wij ons op voor de autotrip naar North Lawrence in de staat Ohio. Toen we een etmaal later uit de auto stapten om op een *roadsign* 7222 Dalton Fox Lake Road te zoeken, merkten we aan het lawaai van geweervuur dat we op de plaats van bestemming waren.

Grote mannen in Bench-Nirvana: vader George en zoon Jim Kelbly. Pa houdt een Kelbly pistool in de ervaren knuisten.

EXOTEN

In AK56 #18 doet onze hoofdredacteur uitbundig verslag over mijn Kelbly Panda 6 PPC benchrestgeweer. (Een buks waarmee Anthonio sindsdien de nodige matches heeft gewonnen. Volgens hemzelf niet omdat hij zo goed kan schieten, maar omdat het zo'n waanzinnig accuraat geweer is! Red.) Nu, daar stond ik dan bij de poort van Kelbly Inc., bouwer van mijn en vele duizenden andere super-benchbuksen. En niet alleen dat. Het bedrijfsterrein omvat tevens een enorm schietbanencomplex. Dat bestaat uit een pistool/revolverbaan, een kleiduivenparcours en een 100- en 200 yard benchrestbaan met 60! betonnen tafels. Het is dus eigenlijk wel logisch dat op de Kelbly *target range* ieder jaar de Super Shoot wordt gehouden.

GET TOGETHER

Ingewijden weten vast wel wat de Super Shoot is. Het is het Camp Perry van de benchresters. De niet-officiële wereldcup der precisie-matches. Om kort te gaan: de Super Shoot is Amerika's meest prestigieuze benchrest-match. En omdat de United States de thuisbasis van het benchbroederschap

is, is de Super Shoot eigenlijk de meest prestigieuze benchrest-wedstrijd op deze aardbol. The place to be, wanneer je van de laatste technieken op de hoogte wil geraken.

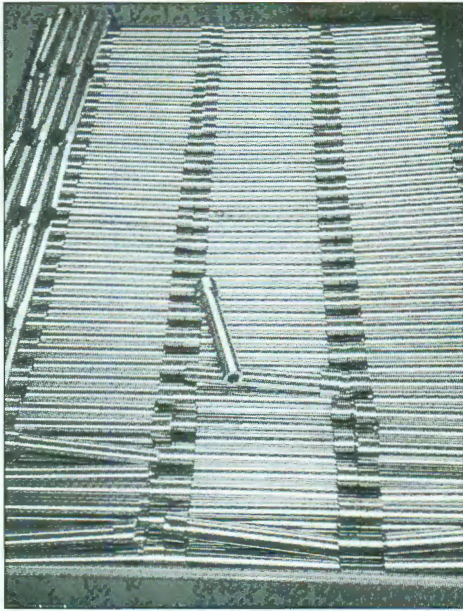
De Super is zo omvangrijk en zo groot van opzet, dat hij drie dagen duurt. In die drie etmalen doen circa 400 schutters aan de match mee. Naast het strijden om de kleinste groepen, worden de laatste snuffjes uitgewisseld en worden de laatste vindingen beproefd. Bovendien is de Super Shoot een soort reünie voor al die oudgediende benchresters die niet meer actief schieten, maar in ieder geval 1 keer per jaar nog achter de kolf willen kruipen en zich onder gelijkgestemden willen bevinden. Op de Super Shoot tref je dan ook de kraampjes aan van al die kleine, hoogst gespecialiseerde eenmansbedrijfjes die stuk voor stuk een 'onmisbaar' schiet-gerei produceren. Deze precisie-extravaganza, deze *happy get together* van het broederschap vindt de laatste jaren dus plaats op de Kelbly range.

OKSELS

Een week per jaar onderdak bieden aan de bekendste match doet een bedrijf niet zomaar. Kelbly Inc. zit natuurlijk tot aan de oksels in het precisie-schieten. En we konden eigenlijk niet wachten om het heilige der heilige te betreden. Maar nadat we even op de schietbaan hadden rondgekeken, werd de aantrekkingskracht van de *gunshop* al te sterk. Die mooie buksen op die zeer solide tafels moesten maar even wachten.

Staatstukken en grendels in diverse stadia van afwerking. Het getordeerde Stolle-uiteindelijk is wereldberoemd geworden.

Grendels. Hoewel er in series wordt gewerkt, is een Kelbly geweer volstrekt 'hand made'.

Op buitengewoon hartelijke wijze werden we door Jim Kelbly begroet. Na een drankje en het gebruikelijke "How are you?", kregen we een uitgebreide rondleiding door de geweermakerij. Die begon in de grote hal waar talloze computer gestuurde draai- en freesbanken staan opgesteld. Groter en omvangrijker dan bij Sinclair, maar Kelbly bouwt dan ook complete matchwapens, min of meer in kleine series. Dichtbij de machines zijn de ruwe tussenmaterialen opgesteld. Rechthoekige staven 7075-T651 vliegtuialuminium waar de staartstukken van worden gemaakt. Rondstaal 4140 voor de slagpinnen en nog veel meer spullen die nodig zijn om een geweer te bouwen.

Jim Kelbly houdt een origineel Stolle geweer - Moeder de Benchbuksen - uit een grijs verleden vast.

ALLES IS ECHT

Fascinerend om te zien is fabricage van een staartstuk. Die begint met een klein referentiegaatje dat in een staaf aluminium wordt geboord. Dit gaatje dient als herkenningspunt voor de CNC-freesbank. Het punt bevindt zich achterop, ter hoogte van de latere schuin aflopende achterzijde van de kast. Ergens halverwege het productieproces verdwijnt het gaatje in een veel groter gat. Tegen die tijd liggen de dimensies van het onderdeel al vast en is de oorspronkelijke staaf aluminium al flink op weg om een stabiel Kelbly staartstuk te worden.

Bij Kelbly wordt dus geen enkel onderdeel gegoten. Er worden geen bochten afgesneden en alles komt uit eerste klas gesmeed of gewalst metaal. Sommige bewerkingen zoals het plaatsen van de stalen pen die de alu-kast verstevigt, en het inbrengen van de stalen bus die later de loop opneemt, gebeuren met de hand. Men past hier een bepaalde verlijmsmethode toe. De grendelsteel wordt op zijn beurt met behulp van zilversoldeer aan de grendel bevestigd. Voor details moet u eigenlijk AK56 #18 er nog eens op nalezen. In het betreffende artikel wordt overigens ook al melding gemaakt van de fabuleus mooie Kelbly kolf.

MAATWERK

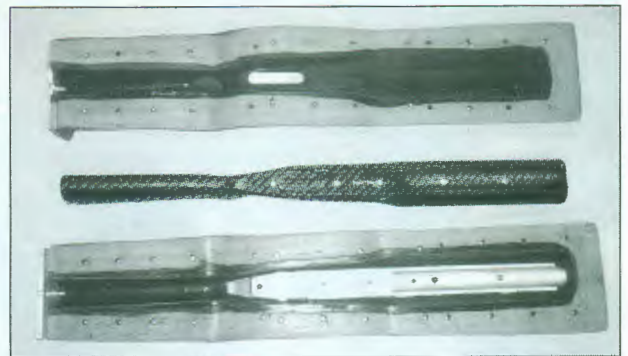
Kelbly koopt geen kolven in maar fabriceert ze zelf. Dit in tegenstelling tot de meeste benchbuksbouwers die bijvoorbeeld een universele McMillan kolf gebruiken en die met de nodige omhaal passend moeten maken. Een Kelbly kolf wordt helemaal met de hand opgebouwd in een 2-delige mal. De klant kan kiezen tussen fiberglas en grafiet (koolstofvezel. Red.) als materiaal. Onlangs heeft Kelbly het bedrijf Lee Six Stocks opgekocht. De eigenaar daarvan wilde met pensioen maar kon geen opvolger vinden. Lee Six richt zich thans volledig op het maken van kolven voor Kelbly.

Het productieproces eindelijk eens met eigen ogen aanschouwend, werd het mij duidelijk hoe Kelbly die letterlijk *naadloze passing* tussen actie en kolf voor elkaar krijgt. Kelbly kolven worden namelijk op maat gemaakt. Ze worden als het ware om de actie waar ze voor bestemd zijn, heen gebouwd. Dit verklaart die griezelige nauwkeurige passing en het sublieme uiterlijk. Er hoeft bij de afwerking eigenlijk geen overtollig materiaal te worden verwijderd. Het is zoals het is, en het is goed.

Het in ieder denkbare kleur en motief spuiten van de kolven gebeurt vervolgens in de spuitkabine. Na droging wordt de actie er met behulp van lijm in verankerd of, al naar gelang het model, met de pillar bedding methode gemonteerd.

RALPH STOLLE

Wat de Kelbly acties zo opvallend maakt, is natuurlijk de Stolle grendel met zijn merkwaardige, 'getordeerde' body. (De fraaie 'draaiingen' maken een lichtere grendel mogelijk met behoud van stabiliteit en draagoppervlak. Red.) Het is 30 jaar geleden dat het eerste exemplaar door de bedenker

Kelbly bouwt zelf de kolven. Hier de mal.

Ralph Stolle werd vervaardigd. Die bouwde er een 15 kilo wegend benchrestgeweer omheen: het model Stolle Grizzly met serienummer 6901, waarbij '69' voor het bouwjaar staat en '01' voor de eerste van z'n soort. Het systeem wordt door Kelbly tot op de dag van vandaag nog gehanteerd.

Toen Stolle met de bouw van de Grizzlys begon, kon hij er niet meer dan vijf per jaar maken. Dat bleef zo totdat hij in 1980 met George Kelbly in zee ging. Een jaar later kon de productie van de opvallende grendels op

Ook bij de kolven is het edele handwerk volop aanwezig.

Hoezo "Is het wel sterk genoeg?" Kolf kost een paar stuivers maar Jim Kelbly ging er zonder bedenkingen met z'n volle gewicht op staan. "No sweat."

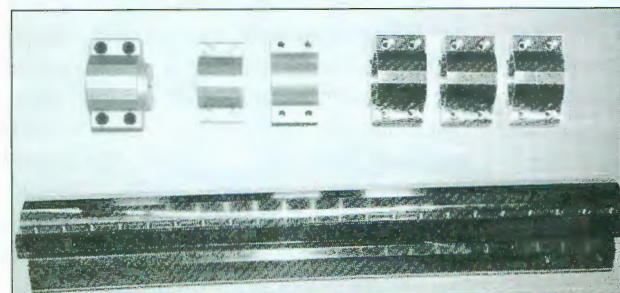
bescheiden wijze bij Kelbly van start gaan. Ralph Stolle bleef tot zijn dood grendels ontwerpen. Zo ontstonden de Long Panda en de Kodiak. Eigenlijk geen benchgeweren, maar zeer precieze grootkaliber jachtgeweren voor gevaarlijk wild.

BENCH-MUSEUM

Kelbly/Stolles zijn gewilde producten voor hen die kwaliteit weten te waarderen en ervoor willen betalen. Door constant aan het productieproces te schaven, is thans de wachttijd van 9 maanden gedaald naar een half jaar. Omgerekend kan Kelbly ongeveer 600 grendels per jaar maken.

De laatste jaren komen we Stolle grendels ook in niet-Kelblays tegen. Onafhankelijke geweremakers kopen deze bij Kelbly en fabriceren er vervolgens hun eigen ontwerp staartstuk omheen.

De door Stolle gebouwde geweren zijn thans in het bezit van de Kelbly familie, net als

Kelbly scope ringen worden uit een lange plak voorbewerkt metaal 'gezaagd'. Passing is perfect.

allerlei andere vindingen op benchrest-gebied. En zijn zelfs plannen om in de nabije toekomst een klein benchrestmuseum op het terrein te bouwen. Een devote plaats waar geweren, herlaadapparatuur en andere benchrestartikelen uit vervlogen tijden zullen worden tentoongesteld. Het is de bedoeling dat men een goede indruk kan krijgen van de ontwikkelingen in deze sport.

SCHIETEN IN DE USA!

Na de rondleiding in de fabriek en het krijgen van doortimmerde antwoorden op onze vele vragen, kwamen we uiteindelijk (en uiteraard!) op de befaamde Kelbly schietbaan terecht! Er werd een benchrestgeweer uit het rek getrokken en een stuk of 100 6mm PPC patronen uit de kluis gehaald. Even fladdert je hart. Daar zit je dan als AK56-Hollander achter een 100% echte benchrest. Met een Kelbly buks die door de maker zelf als heel scherp wordt beoordeeld. Op 's-werelds beroemdste benchrestbaan. Waar de shoot der shoots wordt gehouden. Het Mekka der Mekka's! En als klap op de vuurpijl krijg je les van Jim Kelbly. Jim was de coach van het Amerikaanse team dat in september 1999 aantrad op de wereldkampioenschappen benchrest in Italië. Moet ik meer zeggen?

Boy oh boy, mijn ervaring strekte tot aan dat moment niet verder dan schieten op half en geheel gesloten banen. Maar als er een ding heerst in benchkringen, dan is dat de wil om de ander te helpen, om de starter een opstapje te verschaffen, hem of haar van eerlijke, doeltreffende raad te voorzien. Zo ook Jim Kelbly. Schieten daar op de Kelbly range bracht al hetgeen je leest in Precision Shooter, Tactical Shooter en Varmint Hunter live op je bordje. Mirage, wind, wijde vlakten en de rest van Noord Amerika als kogelvangster. Dan, na het eerste nerveuze schot, kruipt de overbekende geur van kruiddamp in je neus omhoog en ben je in één klap weer thuis. Genoeg in hoger sferen vertoefd. Schieten nu! Gelukkig, de groepjes werden allengs kleiner en Jim Kelbly maakte mij heel wat wijzer. Prima instructeur, prima wapen,

Nog een laatste streek met een zoetviltje over de grendelnokken. Om het te leren waarderen moet je het eerst kunnen begrijpen.

prima munitie en een auteur die zich lange tijd niet zo duivels goed had gevoeld!

PELGRIMAGE

Aan alles komt een eind. Ik moest weer verder met mijn pelgrimstocht. Op weg naar de dame die eigenaresse is van *300 Below*, het bedrijf waar men ondermeer lopen diepvriest. En naar een echte Amerikaanse benchrestwedstrijd, midden in *red neck country*. In een komende AK56 wellicht een verslag hierover.

"Knijp me, knijp me! Ik droom!"

De auteur achter een geleende Kelbly op de befaamde Super Shoot range.

Wie Kelbly wil contacten, kan dat doen door te bellen naar 001-330-683-4674. Vraag naar de mogelijkheden en de onmogelijkheden. Natuurlijk kunt u zelf voor de import-papierwinkel zorgen, maar het inschakelen van uw favoriete handelaar kan u heel wat nachtmerries besparen. Natuurlijk zal die een percentage over die 2300 dollar (volkomen kale, ex BTW, ex invoerrechten, ex transportkosten, ex richtmiddelen, ex-alles Kelbly buks) verlangen. Maar sinds wanneer hoeft inspanning niet meer beloond te worden?